

Pál apostol Rómabeliekhez írt levele

Szerző, címzés és üdvözlés (1:1-7)

Róm 1. Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, **2** melyet eleve megígért az ő prófétái által a szent Írásokban, **3** az ő Fia felől, aki Dávid magvából származott test szerint, **4** aki a szentség Szellemét tekintve erőben Isten Fiának bizonyult a halálból való feltámadás által, a mi Urunk Jézus Krisztus felől; **5** aki által vetjük a kegyelmet és az apostoli küldetést hitben való engedelmességre, minden nemzetben, az ő nevéért; **6** akik között vagytok ti is, Jézus Krisztusnak hivatalosai: **7** mindenkinek, akik Rómában vagytok, Isten szerelmeseinek, hivatalos szenteknek: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

Pál Rómába készül az örömhírt hirdetni (1:8-17)

8 Először hálát adok az én Istenemnek Jézus Krisztus által mindnyájatokért, hogy a ti hiteteknek az egész világon híre van. **9** Mert az Isten a tanúm, akinek szellememmel szolgálom az ő Fia örömuzenetének hirdetésével, hogy szüntelen emlékezem felőletek, **10** imádkozásaimban mindenkor könyörögven, bár csak egyszer már jó szerencsés utam adódna Istennek akaratából, hogy hozzátok mehessek; **11** mert kívánlak titeket látni, hogy valamilyen szellemi ajándékot adhassak át nektek a ti megerősítésekre, **12** azaz, hogy együtt felbuzduljunk nálatok, mi a ti hitetek által, ti pedig az enyém által. **13** Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok testvéreim, hogy gyakran elvégeztem magamban, hogy elmegyek hozzátok (de mindez ideig megakadályoztattam), hogy köztetek is nyerjek valami szellemi gyümölcsöt, mint a többi nemzetben is. **14** Mind a görögök-

nek, mind a barbároknek, mind a bölcseknek, mind a tudatlanoknak adósuk vagyok. **15** Azért ami rajtam áll, kész vagyok nektek is, akik Rómában vagytok, az evangéliumot hirdetni.

16 Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek megmentésére, zsidónak először meg görögnek. 17 Mert az Istennek igazságossága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: „Az igaz ember pedig hitből él.” (Hab 2:4)

Az emberiség megromlásának oka, folyamata és következménye (1:18-32)

18 Mert nyilvánvaló az Istennek haragja a mennyből az embereknek minden istentelensége és igazságtalansága ellen, akik az igazságot igazságtalansággal feltartóztatják. **19** Mert mindaz, ami az Istenből megismerhető nyilvánvaló előttük; mert az Isten nyilvánvalóvá tette számukra: **20 Hiszen mindaz, ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökkévaló ereje és isteni mivolta, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén meglátható;** azért, hogy ne legyen mentségük: **21** mivelhogy megismerték az Istent, mégsem Istenként dicsőítették Őt, sem hálát nem adtak Neki; hanem az ő okoskodásaikban hiába-valókká lettek, és az ő értetlen szívük megsötétedett. **22** Magukat bölcseknek tartván, ostobákká váltak; **23** és az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték mulandó embereknek és madaraknak és négylábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával. **24** Annak okáért kiszolgáltatta őket az Isten szívük kívánságaiban tisztátalanságnak, hogy egymás testét megbecstelenítsék; **25** mint akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett, aki mindörökké áldott. Ámen.

26 Annak okáért odaadta őket az Isten gyalázatos szenvedélyekre; mert a közöttük való nők is felcserélték a természetes nemi érintkezést természetellenesre; **27** hasonlóképpen a férfiak is elhagyván a

női nemmel való természetes szexuális életet, egymásra gerjedtek bujaságukban, férfiak férfiakkal fajtalankodva, és az ő tévelygésüknek méltó jutalmát megkapták önmagukban. **28 És amiképpen nem tartották méltónak az Istent arra, hogy ismeretükben megtartsák, azonképpen odaadta őket az Isten méltatlan gondolkodásmódra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek:** **29** akik teljesek minden igazságtalansággal, paráznasággal, gonoszsággal, kapzsisággal, romlottsággal; tele vannak irigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rosszindulattal; **30** besúgók, rágalmazók, istengyűlölők, gátlástalanok, kevélyek, dicsekvők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, **31** értetlenek, megbízhatatlanok, szeretetlenek, engesztelhetetlenek, könyörtelenek; – **32** akik jóllehet az Isten igazságos ítéletét ismerik, hogy akik ilyeneket cselekszenek, méltók a halálra, mégis nemcsak cselekszik azokat, hanem az akképpen cselekvőkkel egyet is értenek.

Zsidók és nem zsidók egyaránt a bűn hatalma alatt vannak (2:1-3:18)

Róm 2. Annak okáért nincs mentséged óh ember, bárki légy is, aki ítélpsz: mert amiben más fölött ítélsz, önmagadat ítéled el; mivel ugyanazokat műveled te, aki ítélpsz. **2** Tudjuk pedig, hogy Isten ítélete igazságnak megfelelően sújtja azokat, akik ilyeneket cselekszenek. **3** Vagy azt gondolod, óh ember, aki megítéled azokat, akik ilyeneket cselekszenek, és te is azokat cselekszed, hogy te elkerülöd az Isten ítéletét? **4** Avagy megveted az ő jóságának gazdagságát, ítéletének elhatalasztását és hosszútűrését, nem tudván, hogy az Istennek jósa téged megtérésre indít? **5** Te viszont a te keménységedhez és meg nem tért szívedhez méltón halmozod fel magadnak a büntetést a büntetésnek és az Isten igazságos ítélete kinyilatkoztatásának napjára.

6 Aki „megfizet mindenkinek az ő cselekedetei szerint” (Zsolt 62:13): **7** azoknak, akik a jó cselekvésében

való kitartással dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek, örök élettel; **8** azoknak pedig, akik versengők és akik nem engedelmeskednek az igazságnak, viszont engednek az igazságtalanságnak, harraggal és büntetéssel. **9** Nyomorúság és szorongattatás minden gonoszt cselekedő ember lelkének, zsidónak először meg görögnek; **10** dicsőség pedig, tisztesség és békeség minden jót cselekedőnek, zsidónak először meg görögnek: **11 mert nincsen Isten előtt személyválogatás.**

12 Mert akik Törvény nélkül vétkeztek, Törvény nélkül vesznek is el; és akik a Törvény alatt vétkeztek, Törvény által ítéltetnek meg. **13** Mert nem a Törvény tanulmányozói igazak Isten előtt, hanem a Törvény megcselekvői fognak megigazulni. **14** Amikor ugyanis a nemzetek közül valók, akik nem rendelkeznek a Törvénnyel, természetüktől fogva a Törvény dolgait cselekszik, akkor ők, a Törvénnyel nem rendelkezők, ők maguk a Törvény önmaguk számára: **15** ezzel is igazolva, hogy a Törvény cselekedete be van írva az ő szívükbe, mivel tanúbizonyságot tesznek arról az ő lelkiismeretük és gondolataik, amelyek egymást kölcsönösen vádolják vagy mentegetik **16** azon a napon, amelyen Isten megítéli az emberek titkait az én evangéliumom szerint Jézus Krisztus által.

17 Íme, te zsidónak nevezed magadat, és a Törvényre támaszkodsz, és Istennel dicsekszel, **18** és ismered az ő akaratát, és meg tudod ítélni, melyek különböznek attól, mivelhogy a Törvényből megtanítottattál; **19** és azt hiszed magadról, hogy te a vakoknak vezetője, a sötétségben levőknek világossága, **20** a balgák tanítója, a kiskorúak oktatója vagy, birtokolván a Törvényben az ismeret és igazság külső formáját. **21** Aki azért mást tanítasz, magadat nem tanítod-e? Aki azt hirdeted: Ne lopj! – lopsz-e? **22** Aki azt mondod: Ne törj házasságot! – házasságtörő vagy-e? Aki utálod a bálványokat, templomgyalázó vagy-e? **23** Aki a Törvénnyel dicsekszel, a Törvény megszegése által az Istent gyalázod-e? **24** Mert „az Istennek neve miatta-

tok káromoltatik a nemzetek között” (Ézs 52:5), amint meg van írva.

25 Mert használ ugyan a körülmetélkedés, ha a Törvényt megtartod; de ha a Törvényt áthágod, a te körülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett. **26** Ha tehát a körülmetéletlenek megtartják a Törvény parancsolatait, az ő körülmetéletlenségük nem körülmetélkedésül tulajdoníttatik-e nekik? **27** És a természettől fogva körülmetéletlen ember, ha a Törvényt megtartja, elítél téged, aki a betű és körülmetélkedés mellett (vagy által) hágod át a Törvényt. **28** Mert nem az a zsidó, aki külsőképpen az; sem nem az a körülmetélés, ami a testen külsőleg látható: **29** hanem az a zsidó, aki belsőképpen az; és a szívnek Szellem által, nem betű szerinti körülmetélése az igazi körülmetélés; amelynek dicsérete nem emberek-től, hanem Istentől van.

Róm 3.

Milyen tekintetben különb hát a zsidó? Vagy micsoda haszna van a körülmetélkedésnek?

– **2** Minden tekintetben sok. Mindekelőtt, hogy az Isten rájuk bízta az ő beszédeit.

– **3** De hát hogyha némelyek nem hittek? Vajon azoknak hitetlensége nem teszi-e hiábavalóvá az Isten hűségét?

– **4** Távol legyen! Sőt inkább az Isten legyen igaz, minden ember pedig hazug, amint meg van írva: *„Hogy igaznak bizonyulj a te beszédeidben, és győzedelmes légy, mikor vádolnak téged.”* (Zsolt 51:6)

5 Ha pedig a mi igazságtalanságunk az Istennek igazságát mutatja meg, mit mondjunk? Vajon igazságtalan-e az Isten, hogy minket büntet? Emberi módon szólok.

– **6** Távol legyen! Mert akkor mi módon ítéli meg az Isten a világot?

– **7** Mert ha az Istennek igazsága az én hazugságom által csak gyarapodott az ő dicsőségére, miért ítéltem én továbbra is bűnösnek? **8** Sőt inkább ne cselekedjük-e a rosszat, hogy abból jó származzon? – amivel minket rágalmaznak is, és amint némelyek mondogatják, hogy mi így beszélünk, ezért méltán sújt minket az ítélet.

9 Hogy is van ez tehát? Különbek vagyunk-e?

– Semmiképpen sem. Mert az előbb emeltünk vádat zsidók és görögök ellen egyaránt, hogy mindnyájan a bűn hatalma alatt vannak; 10 amint meg van írva, hogy „Nincsen csak egy igaz is; 11 nincs, aki megértse, nincs, aki keresse az Istent. 12 Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs, aki jót cselekedjen, nincsen csak egy is.” (Zsolt 14:1-3) 13 „Nytott sír az ő torkuk; nyelvükkel álnokságot szólnak” (Zsolt 5:9); „Áspiskígyó mérge van ajkaik alatt.” (Zsolt 140:3) 14 „Szájuk telve átkozódással és keserűséggel.” (Zsolt 10:7) 15 „Lábaik gyorsak a vérontásra. 16 Útjaikon romlás és nyomorúság van, 17 és a békességnek útját nem ismerik.” (Ézs 59:7-8) 18 „Nincs istenfélelem az ő szemük előtt.” (Zsolt 36:1)

Következtetés: minden ember csak hit által válhat igazzá (3:19-31)

19 Tudjuk pedig, hogy amit a Törvény mond, azoknak mondja, akik a Törvény hatálya alatt vannak; hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék. 20 Annak okáért a Törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg az ő színe előtt: mert a bűn ismerete a Törvény által van.

21 Most azonban a Törvénytől függetlenül jelent meg az Istennek igazságossága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a Törvény és a Próféták; 22 Istennek igazságossága a Jézus Krisztusba vetett hit által mindenki számára, aki hisz. Mert nincs különbség, 23 mert mindnyájan vétkeztek, és nélkülözik az Isten dicsőségét. 24 Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által, 25 akit az Isten engesztelő áldozatul rendelt, az ő vérebe vetett hit által, hogy megmutassa az ő igazságosságát a korábban elkövetett bűnök elengedésén keresztül 26 Isten türelmi ideje alatt, az ő igazságosságának bizonyítékául, a mostani időszakban; hogy igaz legyen Ő és megigazítsa azt, aki Jézus hitéből való.

– 27 Hol van tehát a dicsekvés?

– Ki van zárva.

- Mely törvény által? A cselekedeteké által?
- Nem; hanem a hit törvénye által. **28** Azt tartjuk tehát, hogy **az ember hit által igazul meg, a Törvény cselekedeteitől függetlenül.**
- **29** Avagy Isten csak a zsidóké-e? Avagy nem a nemzeteké is?
- Bizony a nemzeteké is. **30** Mivelhogy egy az Isten, aki megigazítja a körülmetélkedetteket hitből és a körülmetéletleneket hit által.
- **31** A Törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-e a hit által?
- Távol legyen! Sőt inkább a Törvényt megerősítjük.

Ábrahám is hit által vált igazzá (4:1-25)

Róm 4. Mit mondhatunk tehát, mire talált rá Ábrahám, a mi test szerinti ősatyánk? **2** Ha ugyanis Ábrahám cselekedetekből igazult meg, van mivel dicsekedjen, de nem az Isten előtt. **3** Mert mit mond az Írás: *„Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és az igazságul /igazságosságként tulajdoníttatott neki.”* (1 Móz 15:6)

4 Annak pedig, aki munkálkodik, a fizetséget nem kegyelemből számítják föl, hanem tartozás szerint; **5** **ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdoníttatik igazságul /számítatik be igazságosságként/.** **6** Amint Dávid is boldognak mondja azt az embert, akinek az Isten igazságosságot tulajdonít cselekedetektől függetlenül: **7** *„Boldogok, akiknek megbocsáttattak az ő hamisságaik, és akiknek elfedeztettek az ő bűneik. 8 Boldog ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít.”* (Zsolt 32:1-2)

9 Ez a boldogság tehát a körülmetélkedettekre vonatkozik, vagy a körülmetéletlenekre is? Mert azt mondjuk, hogy Ábrahámnak a hit *„tulajdoníttatott igazságul /számíttatott be igazságosságként”.* **10** Nos, miként tulajdoníttatott /számíttatott be tehát? Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában?

- Nem körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában. **11** És a körül-

metél-kedés jegyét körülméletlenségében tanúsított hitéből fakadó megigazulásának pecsétjeként kapta: hogy atyja legyen mindazoknak, akik körülméletlen létükre hisznek, hogy azoknak is igazságossággként /megigazulásként számíttasson be; **12** és hogy atyja legyen a körülméltelteknek is, azoknak, akik nemcsak körülméltelkednek, hanem követik is a mi ősatyánknak, Ábrahámnak körülméletlenségében tanúsított hitének nyomdokait.

13 Mert nem a Törvény által adott az ígéret Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által. **14** Mert ha azok az örökösök, akik a Törvény alapján állnak, hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígéret: **15** mert a Törvény büntetést eredményez: ahol pedig nincsen Törvény, ott törvénszegés sincs. **16** Emiatt van hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígéret az összes leszármazottnak; nemcsak a Törvényből valóknak, hanem az Ábrahám hitéből származók számára is, aki mindnyájunknak atyánk – **17** amint meg van írva, hogy „*Sok nemzet atyjává tettelek téged*” (1 Móz 13:16; 17:4-5) –, az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a halottakat megeleveníti, és azokat, akik nem léteznek, előszólítja, mint létezőket. **18** Aki a remélhető ellenére reménykedve hitte, hogy „*sok nemzet atyja*” lesz, aszerint, amint megmondattott: „*Így lesz a te magod*”. **19** És hitében erős lévén, nem gondolt az ő már életerejét veszített testére, bár majdnem százesztendő volt, sem Sára elhalt méhére; **20** az Isten ígéretében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek, **21** és teljesen elhitte, hogy amit ő ígért, képes is megtenni. **22** Azért is ez igazságossággul /megigazulásul számíttatott be /tulajdoníttatott neki. **23** De nemcsak őmiatta íratott meg, hogy beszámíttatott neki, **24** hanem miattunk is, akiknek majd be fog számíttatni, nekünk tudniillik, **akik hiszünk Abban, aki feltámasztotta a mi Urunkat Jézust a halálból, 25 aki a mi bűneink miatt halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért**

/hogy mi megigazuljunk.

Mi is igazakká válunk hit által (5:1-11)

Róm 5. Megigazulván azért hitből, békességünk van Istennel, **a mi Urunk Jézus Krisztus által, 2** aki által szabadon járulhatunk hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben szilárdan megálltunk; és amelyben dicsekszünk is az Isten dicsőségének reménységével. **3** Sőt nemcsak ezzel, hanem dicsekszünk a szorongatásokkal is, tudván, hogy **a szorongatás kitartást eredményez, 4 a kitartás pedig kipróbáltságot, a kipróbáltság pedig reménységet, 5 a reménység pedig nem hagy cserben; mert az Istennek szeretete kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nekünk.**

6 Mert Krisztus, mikor még erőtlenség voltunk, a maga idejében meghalt az istentelenekért. **7** Hiszen még az igazért is alig hajlandó meghalni valaki; ámbár a jóért talán csak meg merne halni valaki. **8 Az Isten azonban a mihozzánk való szeretetét abban mutatta meg, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt. 9** Minekutána azért most megigazulunk az ő vére árán, sokkal inkább meg fogunk menekülni a büntetéstől /haragtól Óáltala. **10** Mert ha akkor, amikor ellenségei voltunk, kibékültünk Istennel az ő Fiának halála által, sokkal inkább meg fogunk menekülni az ő élete által, miután kibékültünk Vele. **11** Sőt nemcsak hogy kibékültünk, de még dicsekszünk is az Istenben a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most eebben a kibékülésben részesültünk.

Egy ember által váltunk bűnösökké, egy által válunk igazakká is (5:12-21)

12 Annak okáért, miképpen egy ember által jött be a világba a bűn, és a bűn által a halál, és így a halál minden embert utolért, mivelhogy mindannyian vétkeztek. **13** (Ugyanis a Törvény előtt is jelen volt a bűn a világban; és bár a bűn nem számíttatik be, ha nincs törvény, **14** mégis

a halál uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem az Ádám törvényszegéséhez hasonló módon vétkeztek – aki ama Eljövendőnek előképe volt.)

15 De a kegyelem ajándéka nem úgy van, mint a bűneset; mert ha annak az egyetlen egynek bűne miatt sokan haltak meg, még sokkal bőségebben kiárad az Isten kegyelme és ajándéka egyetlen ember, Jézus Krisztus kegyelme által sokakra. **16** És az ajándék sem olyan, mint az egy vétkező bűnének következménye; mert az ítélethozatal egyetlen bűnből jutott kárhóztató /elmarasztaló ítéletre, az ajándékba kapott kegyelem pedig sok bűnből megigazulásra /felmentő ítéletre. **17** Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelemnek és a megigazulás ajándékának bőségében részesültek. **18** **Bizonyára azért, amiképpen egynek vétke által minden emberre elhatott az ítéletet: azonképpen egynek igazságos cselekedete által minden emberre elhatott az élet megigazulása.** **19** Mert amiképpen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképpen egynek engedelmessége által sokan igazakká lesznek. **20** Közben pedig érvénybe lépett a Törvény, hogy a bűn megsokasodjon; de ahol elszaporodik a bűn, ott a kegyelem még sokkal bőségebb: **21** hogy amiképpen uralkodott a bűn a halál miatt, azonképpen a kegyelem is uralkodjon igazság által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Krisztussal együtt meghaltunk a bűn számára (6:1-7:6)

Róm 6. Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál bőségebb legyen? – **2** Távol legyen! Akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élénk még abban? **3** Avagy nem tudjátok-e, hogy akik bemerítkeztünk Krisztus Jézusban, az ő halálába merültünk be? **4** Eltemettettünk azért ővele együtt a bemerítkezés által a halálba: hogy

amiképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járunk. **5** Mert ha az ő halálához hasonlóan egyé lettünk Vele, bizonyára feltámadásához hasonlóan is azok leszünk. **6** Tudván azt, hogy a mi régi énünk Ővele megfeszítettett, hogy cselekvésképtelenné váljon a bűn teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek: **7** – aki ugyanis meghalt, felszabadult a bűn alól. **8** Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is Ővele; **9** tudván, hogy Krisztus, aki feltámadott a halálból, többé nem hal meg; a halál többé rajta nem uralkodik. **10** Mert hogy meghalt, a bűnnek halt meg egyszer s mindenkorra; s az életet, amelyet él, az Istennek éli. **11** Ezenképpen ti is úgy tekintsétek magatokat, hogy meghaltatok a bűn számára, de éltek az Isten számára a mi Urunk Jézus Krisztusban!

12 Ne uralkodjon tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy az ő kívánságainak engedelmeskedjete: **13** Se ne adjátok oda a ti tagjaitokat az igazságtalanság fegyvereiül a bűnnek; hanem adjátok át magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat is adjátok oda az igazság fegyvereiül az Isten számára. **14** Mert a bűn ti rajtatok többé nem uralkodik; mert nem a Törvény hatálya, hanem a kegyelem uralma alatt álltok.

– **15** Hogy is van tehát? Vétkezzünk-e mivelhogy nem vagyunk a Törvény hatálya alatt, hanem a kegyelem uralma alatt?

– Távol legyen! **16** Avagy nem tudjátok, hogy akinek oda szánjátok magatokat (rab)szolgául az engedelmességre, annak vagytok (rab)szolgái, akinek engedelmeskedtek: vagy a bűnnek, hogy meghaljátok, vagy az engedelmességnek, hogy igazakká váljátok? **17** De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn (rab)szolgái voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek a tanítás azon követendő mintájának, amelyre rábízattatok; **18** és felszabadulván a bűn hatalma alól, az igazságosság (rab)szolgáivá lettetek. **19** (Emberi módon szólok a ti testi természetetek erőtlensége miatt.) Mert amiképpen odaszántátok a ti tagjaitokat a tisztátalanság

és a törvénytelenység (rab)szolgáiként a törvénszegésre: azonképpen szánjátok oda most a ti tagjaitokat az igazságosság (rab)szolgáiként a megszentelődésre.

20 Mert amikor a bűn (rab)szolgái voltatok, szabadok voltatok az igazságosságtól. **21** Micsoda gyümölcsöt hozott ez nektek, amiket most szégyelltek? Mert azoknak vége a halál. **22** Most pedig, miután felszabadultatok a bűn hatalma alól, (rab)szolgáivá lettetek az Istennek: megvan a gyümölcsötök a megszentelődésre, aminek a vége pedig az örök élet. **23** **Mert a bűn zsoldja a halál; az Isten kegyelmének ajándéka pedig az örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.**

Róm 7. Avagy nem tudjátok-e testvéreim – mert törvényismerőkhöz szólok –, hogy a Törvény addig uralkodik az emberen, ameddig az él? **2** Mert a férjes asszonyt a Törvény férjéhez köti, míg él a férje, de ha meghal a férj, felszabadul az asszony a férj törvénye alól. **3** Azért tehát amíg él a férje, házasságtörőnek mondják, ha más férfié lesz; ha azonban meghal a férje, felszabadul e törvény alól, úgy hogy nem lesz házasságtörő, ha hozzámegy más férfihoz. **4** Azért testvéreim, ti is meghaltatok a Törvény számára a Krisztus teste által, hogy máséi legyetek, azéi, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. **5** Mert amikor a testi természetben éltünk, a bűnök szenvedélyei a Törvény által működtek tagjainkban, hogy gyümölcsöt teremjenek a halálnak; **6** most viszont felszabadultunk a Törvény hatálya alól, miután meghaltunk annak számára, ami fogva tartott bennünket; hogy a Szellem újszerűségében szolgáljunk, és nem a betű elavultságában.

A Törvény megmutatja a bűnt, de nem tudja legyőzni (7:7-25)

7 Mit mondunk tehát? A Törvény bűn-e?

– Távol legyen! Sőt inkább a bűnt nem ismertem, hanem csak a Törvény által; mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a Törvény nem

mondaná: „*Ne kívánd!*” **8** De a bűn kihasználva az alkalmat, a parancsolat által ébresztett bennem mindenféle kívánságot; mert Törvény nélkül halott a bűn. **9** Én pedig egykor a Törvény nélkül éltem: de a parancsolat eljöttével életre kelt bennem a bűn, **10** én pedig meghaltam; és kiderült, hogy az a parancsolat, mely életre való, nekem halálomra van. **11** Mert a bűn kihasználva az alkalmat, a parancsolat által félrevezetett engem, és megölt. **12** Azért tehát a Törvény szent, és a parancsolat is szent és igazságos és jó.

– **13** Akkor hát a jó nekem a halálomra lett?

– Távol legyen! Sőt inkább a bűn van a halálomra: hogy lelepleződjön a bűn, mely a jót arra használja, hogy nekem halált szerezzen, hogy teljes mértékben bűnös legyen a bűn a parancsolat által. **14** Mert tudjuk, hogy a Törvény szellemi; én ellenben testi vagyok, eladva rabszolgaként a bűnnek. **15** Mert nem értem saját viselkedésemet; hiszen nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem. **16** Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, egyetértek a Törvénnyel, hogy jó. **17** Akkor tehát már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn. **18** Mert tudom, hogy nem lakik bennem, azaz a testi természetemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó megvalósítását nem találom. **19** Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok. **20** Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, akkor már nem én művelem azt, hanem a bennem lakozó bűn. **21** Megtalálom azért önmagamban, aki a jót akarom cselekedni, ezt a törvényt, hogy a rossz itt van bennem. **22** Mert az énem legmélyén gyönyörködöm az Isten Törvényében; **23** de látok egy másik törvényt az én tagjaimba, mely ellenkezik a szívem értelmének törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, amely a tagjaimba van.

24 Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem a halálnak ebből a testéből?

25 Hálát adok Istennek a mi

Urunk Jézus Krisztus által! Azért jóllehet én a szívem értelmével az Isten Törvényének, de testemmel a bűn törvényének szolgálók.

Krisztus tud megszabadítani minket a bűntől (8:1-17)

Róm 8. Nincsen azért immár semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem testi módon élnek, hanem szellemi módon. **2** Mert a Jézus Krisztusban levő élet Szellemének törvénye fölszabadított engem a bűn és a halál törvénye alól. **3** Mert ami a Törvénynek lehetetlen volt, mivelhogy erőtlenség volt a test miatt, az Isten az ő Fiát elbocsátván bűn testéhez hasonló formában és a bűnért, elítélte a testben levő bűnt, **4** hogy a Törvénynek jogos követelése beteljesüljön mibenünk, akik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint.

5 Mert a test szerint élők a test dolgaival törődnek; a szellem szerint élők pedig a Szellem dolgaival. **6** Mert a testnek gondolata halál; a szellem gondolata pedig élet és béke. **7** Mert a test hajlama ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten Törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is képes erre. **8** A test szerint élők pedig (akik pedig testben vannak) nem lehetnek kedvesek Isten előtt. **9** Ti azonban nem test szerint éltetek, hanem szellem szerint /nem vagytok testben, hanem szellemben/, ha ugyan az Isten Szelleme lakik bennetek. **Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé.** **10** Hogyha pedig Krisztus tibennetek él, jóllehet a test halott a bűn miatt, a szellem ellenben élő /élet a megigazulás által. **11** És ha Annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő tibennetek lakozó Szelleme által.

12 Annak okáért testvéreim, nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk: **13** mert, ha test szerint éltetek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a szellemmel megöl-

döklitek, éltek. **14 Mert akiket Isten Szelleme vezet, azok Isten fiai.** **15** Mert nem a rabszolgaság szellemét kaptátok ismét, hogy féljetek, hanem a Fiúság Szellemét kaptátok, aki által kiáltjuk: „*Abba! Atyám!*” **16** Ez a Szellem a mi szellemünkkel együtt tanúsítja, hogy Isten gyermekei vagyunk. **17** Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

A teremtés, a hívők és a Szellem születési fájdalmai (8:18-27)

18 Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely nyilvánvalóvá fog válni számunka. **19** Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. **20** A teremtett világ ugyanis hiába-valóság alá vettetett, nem önként, hanem amiatt, aki az alá vetette annak a reményében, **21** hogy maga a teremtett világ is megszabadul a romlandóság rabságából az Isten gyermekei dicsőségének szabadságára. **22** Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt vajúdik és nyög mind ez ideig.

23 Sőt nemcsak a teremtett világ, hanem maguk a Szellem zsengejének birtokosai, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várván a fiúvá fogadást, a mi testünk megváltását /rabszolgaságból való kiváltását/. **24** Mert reménységben tartattunk meg; a reménység pedig, amely látható, nem reménység; mert amit lát valaki, miért remélné is azt? **25** Ha pedig abban reménykedünk, amit nem látunk, arra kitartással várakozunk.

26 Hasonlatosképpen pedig a Szellem is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, amint kellene; de maga a Szellem jár közben értünk kimondhatatlan sóhajtozásokkal. **27** Aki pedig a szíveket kutatja, tudja, mi a Szellem szándéka, mert Isten akarata szerint jár közben a szentekért.

Istennel végül teljes győzelmet aratunk (8:28-39)

28 Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, akik az ő végzése szerint elhívottak. **29** Mert akiket **eleve ismert**, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia képmásához váljanak hasonlóvá, hogy ő legyen az elsőszülött a sok testvér között. **30** Akiket pedig **eleve elrendelt**, azokat el is hívta; és akiket **elhívott**, azokat meg is igazította; akiket pedig **megigazított**, azokat **meg is dicsőítette**.

31 Mit mondunk azért ezekre? **Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?** **32** Aki az ő tulajdon Fiát nem kímélte, hanem őt mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk? **33** Kicsoda vádolja az Isten választotta-it? Isten az, aki megigazít; **34** Kicsoda az, aki elítél? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbján van, aki közben is jár értünk. **35** Micsoda szakít el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-e? **36** Amint meg van írva, hogy: „*Teérted gyilkoltatunk minden nap; olyannak tekintenek minket, mint vágó juhokat.*” (Zsolt 44:23)

37 De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, Az által, aki minket szeretett. **38** Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, **39** sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, mely Jézus Krisztusban, a mi Urunkban van.

Az eleve elrendelés Izrael történelmében (9:1-10:21)

Róm 9. Igazat mondok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem a Szent Szellemmel együtt tesz bizonyosságot mellettem, **2** hogy nagy az én szomorúságom és szüntelen az én szívemnek fájdalma; **3** mert kívánnám, hogy bárcsak én magam

lennék átkozott, elszakasztva a Krisztustól az én testvéreim helyett, akik rokonaim test szerint; **4** akik izraeliták, akiké a fiúvá fogadás és a dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az Isten szolgálata és az ígéretek; **5** akiké az ősatyák, és akik közül való test szerint a **Krisztus, aki mindenek fölött örökké áldandó Isten. Ámen.**

6 Nem mintha megghiúsult volna az Isten beszéde. Mert nem mindnyájan izraeliták azok, akik Izráeltől származnak. **7** Se nem mindenki Ábrahám magva, aki az ő gyermeke; hanem: „*Izsákban neveztetik neked a te magod.*” (1 Móz 21:12) **8** Azaz, nem a test gyermekei az Isten gyermekei; hanem az ígélet gyermekeit tekinti magul. **9** Mert az ígéletnek beszéde ez: „*Ez időtájban eljövök, és Sárának fia lesz.*” (1 Móz 18:10) **10** De nemcsak vele történt így, hanem Rebekával is, aki egyugyanazon személytől lett várandós, Izsáktól, a mi ősatyánktól: **11** hiszen mikor még meg sem születtek, sem semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek – hogy az Istennek kiválasztáson alapuló döntése érvényesüljön, amely nem a cselekedetektől, hanem az elhívótól függ –, **12** megmondattott neki, hogy: „*A nagyobbik szolgál a kisebbiknek*” (1 Móz 25:23), **13** amint meg van írva: „*Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem.*” (Mal 1:2-3)

14 Mit mondhatunk erre:

– Vajon nem igazságtalanság-e ez Istentől?

– Távol legyen! **15** Mert Mózesnek ezt mondja: „**Könyörülök azon, akin könyörülök, és kegyelmezek annak, akinek kegyelmezek.**” (2 Móz 33:19) **16** Annak okáért tehát **nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.** **17** Mert azt mondja az Írás a fáraónak, hogy: „*Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam rajtad az én csodatevő erőmet, és hogy hirdesék az én nevemet az egész földön.*” (2 Móz 9:16) **18** Annak okáért, akin akar, megkönyörül, akit pedig akar, megkeményít.

19 Mondhatnád erre nekem:

– Akkor hogyan hibáztathat hát engem? Hiszen az ő akaratának kicso-da állhat ellene?

- 20 Sőt inkább kicsoda vagy te, óh ember, hogy feleselsz az Istennel? Avagy mondja-e a készítmény a készítőjének: „Miért ilyennek készítettél engem?” 21 Avagy nincsen-e a fazekasnak hatalma az agyagon, hogy ugyanazon összegyúrt agyagból némely edényt tisztességre, némelyet pedig becstelenségre csináljon? 22 Isten pedig, amikor be akarta mutatni az ő haragját, és meg akarta ismertetni hatalmát, nagy türelemmel elviselte a harag edényeit, melyeket elpusztításra készített, 23 mégpedig azért, hogy megismertesse az ő dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, melyeket eleve dicsőségre készített. 24 Ilyenekként hívott el minket is, nemcsak a zsidók közül, hanem a nemzetek közül is, 25 amint Hóseásnál is mondja: „*Hívom a Nem-népemet Népemnek; és a Nem-szeretettet Szeretettnek*” (Hós 2:22); 26 és: „*Lesz, hogy azon a helyen, ahol megmondatott nekik: Ti nem vagytok az én népem, ott az élő Isten fiainak fognak hívatni.*” (Hós 1:10) 27 Ésaías pedig ezt kiáltja Izráel felől: „*Ha Izráel fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fövenye, csak a maradék tartatik meg.* 28 Mert beszédét beteljesíti és rövidre szabja azt igazságosságban; mivel rövidesen végez az Úr a Földön.” (Ézs 10:22-23) 29 És amint Ésaías előre megmondta: „*Ha a Seregeknek Ura nem hagyott volna nekünk magot, olyanokká lettünk volna, mint Szodoma, és Gomorához volnánk hasonlók.*” (Ézs 1:9)

30 Mit mondunk hát erre? Azt, hogy a nemzetek közül származók, akik az igazságosságra nem törekedtek, az igazságosságot /megigazulást elnyerték, még pedig a hitből való igazságosságot /megigazulást; 31 Izráel ellenben, aki az igazságosság Törvényét követte, nem jutott el az igazságosság Törvényére. 32 Hogy miért? Azért, mert nem hitből követték, hanem mintegy a Törvény megcselekvéséből; és beleütköztek a beleütközés kövébe, 33 amint meg van írva: „*Íme, beleütközés kövét és megbotránkozás szikláját teszem Sionba; és aki hisz benne, nem szégyenül meg.*” (Ézs 28:16; 8:14)

Róm 10. Testvéreim, szívem szerint kívánom és könyörgök is Istenhez Izráel megmeneküléséért. **2** Mert bizonysgot teszek felőlük, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük, de nem megismerés szerint. **3** Mert az Isten igazságosságát nem ismervén, és saját igazságosságukat igyekeztvén érvényre juttatni, az Isten igazságosságának nem rendelték alá magukat. **4** Hiszen a **Törvény végső célja Krisztus minden hívőnek megigazulására.**

5 Mert Mózes a Törvényből származó igazságosságról /megigazulásról azt írja, hogy „aki azokat cselekszi, élni fog általa.” (3 Móz 18:5)

6 A hitből származó igazságosság /megigazulás azonban ekképpen szól:

– „*Ne mondd a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe?*” (5 Móz 30:12)

– azaz, hogy Krisztus lehozza –; **7** avagy: „*Kicsoda száll le a mélységbe?*” – azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza.

8 Hanem mit mond?

– „*Közel hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben*” (5 Móz 30:14), azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

9 Mert ha a te száddal megvallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megmenekülsz. **10**

Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, szájjal pedig megvalljuk, hogy megmenekülünk. **11**

Ugyanis azt mondja az Írás: „*Valaki hisz őbenne, nem szégyenül meg.*” (Ézs 28:16; Zsolt 25:3)

12 Mert nincs különbség zsidó meg görög között; mert ugyanaz az Ura mindenkinek, aki kegyelemben gazdag mindenkire, aki őt segítségül hívja. **13** Mert: „***Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megmenekül.***” (Jóel 2:32)

14 Mi módon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mi módon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mi módon hallának róla, ha nincs, aki hirdesse nekik? **15** Mi módon hirdetnék pedig, ha el nem küldetnek? Amiképpen meg van írva: „*Mily' szépek a békesség üzenetét hirdetőknak lábai,*

akik örömhírt hirdetnek!” (Ézs 52:7)

16 Csakhogy nem mindenki fogadja el az örömhírt /evangéliumot. Mert Ésaías azt mondja: „*Uram! Kicsoda hitt a mi igehirdetésünknek?*” (Ézs 53:1) **17** **Azért a hit az üzenet meghallásából származik, az üzenetet pedig Isten kijelentett beszédén keresztül lehet meghallani.**

18 De kérdezem:

– Avagy nem hallották-e?

– Sőt inkább „*az egész földre elhatott az ő hangjuk, és a lakóföld véghatáráig az ő beszédük.*” (Zsolt 19:5)

19 És kérdezem:

– Avagy Izrael nem ismerte-e meg?

– Elsőként Mózes mondja: „*Én titeket féltékennyé teszek egy nemléppel, egy értetlen nemzettel ingerlek fel titeket.*” (5 Móz 32:21) **20**

Ésaías pedig merészen ezt mondja: „*Megtaláltak azok, akik engem nem keresnek; nyilvánvaló lettem azoknak, akik felőlem nem kérdezősködtek.*” (Ézs 65:1) **21** Izráelről pedig ezt mondja: „*Egész nap kitártam karomat az engedetlenkedő és nekem ellentmondó nép felé.*” (Ézs 65:2)

A zsidó nép ideiglenes elvettetése (11:1-24)

Róm 11. Kérdezem tehát:

– Avagy elvetette-e Isten az ő népét?

– Távol legyen! Hiszen én magam is izraelita vagyok, Ábrahám magvából, Benjámín nemzetségéből származó. **2** **Nem vetette el Isten az ő népét, melyet eleve ismert.** Avagy nem tudjátok-e, mit mond az írás Illésről, amint Istenhez könyörög Izráel ellen, mondván: **3** „*Uram, a te prófétáidat megölték, és a te oltáraidat lerombolták; és csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek.*” (1 Kir 19:10, 14)

4 De mit mond neki az isteni felelet? „*Meghagytam magamnak hét-ezer embert, akik nem hajtottak tér-det a Baálnak.*” (1 Kir 19:18)

5 Ekképpen azért **most is van maradék a kegyelemből való kiválasztás alapján.** **6** Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem. Hogyha pedig cselekedetekből, akkor nem lenne többé kegyelem: különben a csele-

kedet nem volna többé cselekedet.

7 Hogyan is van ez tehát? Amit Izráel keres, azt nem találta meg, de a kiválasztottak megtalálták; a többiek pedig keménnyé lettek téve; **8** amint meg van írva: „Az Isten mély kábultság szellemét adta nekik; szemeket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind e mai napig.” (Ézs 29:10; 6:9-10)

9 Dávid is ezt mondja: „Legyen az ő asztaluk csapdává, hálóvá, botránkozássá és megtorlássá. **10** Sötétedjenek meg az ő szemeik, hogy ne lássanak, és az ő hátukat mindig görbítsd meg!” (Zsolt 69:23-24)

11 Annak okáért mondom:

– Avagy azért botlottak-e meg, hogy elessenek?

– Távol legyen! Hanem az ő elbukásuk folytán lett a megmenekülés a nemzeteké, hogy őket féltékennyé tegye. **12** Ha pedig az ő elesésük a világ számára gazdagság, és az ő kudarcuk a nemzetek számára gazdagság, mennyivel inkább az ő teljességre jutásuk?

13 Mert hozzátok, a nemzetekből származókhöz szólok, amennyiben én a nemzetek apostola vagyok, a szolgálatomat dicsőítem, **14** hátha sikerül valahogy féltékennyé tennem testvéreimet, és meg tudok menteni néhányat közülük. **15** **Mert ha az ő elvettetésük a világ számára megbékélést hozott, mit hoz majd az ő befogadásuk, ha nem életet a halálból?**

16 Ha pedig a zsenge szent, akkor a tészta is; és ha a gyökér szent, az ágak is azok. **17** Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa életnedvet adó gyökerének; **18** ne kevélykedjél az ágak ellen: ha pedig kevélykedsz: nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged!

19 Azt mondod azért:

– Kitörettek az ágak, hogy én oltassam be.

– **20** Úgy van; hitetlenség miatt törettek ki, te pedig hit által állsz. Fel ne fuvalkodjál, hanem félj! **21** Mert ha az Isten a természetes ágakat nem kímélte, nehogy aztán téged se kíméljen majd! **22** Vedd észre azért az Istennek jóságát és szigorúságát: azok iránt, akik elestek, szigorúsá-

gát; irántad pedig a jóságát, ha megmaradsz a jóindulatában; különben te is kivágattatsz. **23** Sőt azok is, ha nem maradnak meg a hitetlenségben, beoltatnak; mert az Isten ismét beolthatja őket. **24** Mert ha téged lemetszett természetes vadolajfádról, és a természet rendje ellenére beoltott a szelíd olajfába, mennyivel inkább be fogja oltani őket a természet rendje szerint az ő saját olajfájukba!

A zsidó nép végső üdvösségének ígérete (11:25-36)

25 Mert nem akarom, hogy ne tudjátok testvéreim ezt a titkot – nehogy bölcsnek tűnjetek önmagatok szemében –, hogy a megkeményedés Izráelre nézve csak részlegesen történt, ameddig a nemzetekből származók teljes számban be nem jutnak, **26** és így az egész Izráel megmenekül, amint meg van írva: *„Eljön Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól az istentelenségüket. **27** És ez nekik az én szövetségem, midőn eltörlöm az ő bűneiket.”* (Ézs 59:20-21)

28 Az evangéliumra nézve ugyan ellenségek tiértetek /ti érdeketekben; de a kiválasztásra nézve szeretettek az ősatyák miatt. **29** Mert megbánhatatlanok az Isten ajándékai és az ő elhívása. **30** Mert amiképpen ti egykor engedetlenek voltatok az Istennek, most pedig könyörületre találtatok az ő engedetlenségük miatt: **31** azonképpen ők is most engedetlenné lettek, hogy az irántatok megnyilvánuló könyörület révén ők is irgalmat nyerjenek. **32** Mert az Isten mindenkit engedetlenség alá rekesztett, hogy mindenkin könyörülhessen.

33 Óh Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mily igen kifürkészhetetlenek az ő ítéletei, és kinyomozhatatlanok az ő útjai! **34** Mert „kicsoda ismerte meg az Úr szívének értelmét? Vagy kicsoda volt neki tanácsadója?” (Ézs 40:13-14) **35** „Avagy kicsoda adott előbb neki, hogy annak visszafizesse azt?” (Jób 41:11) **36** Mert Őtőle, Őáltala és Őérte van minden. Ővé a dicsőség mindörökké. Ámen!

Róm 12. Kérlek azért titeket testvéreim az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket; **2** és ne idomuljatok e világkorszakhoz, hanem változzatok el a ti szívetek értelmének megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, számára kedves és tökéletes akarata!

3 Mert a nekem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttek, hogy ne gondoljon senki többet magáról, mint amennyit kell, hanem józanon gondolkozzon mindenki az Istentől neki adott hit mértéke szerint. **4** Mert amiképpen egy testben sok testrészünk van, de nem minden testrész ugyanazt a tevékenységet végzi: **5** azonképpen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. **6** Minthogy azért **különböző kegyelmi ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint:** akár **prófétálás**, a hitnek mértéke szerint gyakoroljuk; **7** akár **szolgáló**, a szolgálatban; akár **tanító**, a tanításban; **8** akár **buzdító**, a buzdításban; az **adakozó** tettetés nélkül; az **előljáró** lelkesen; a **könyörülő** jókedvűen gyakorolja.

9 A szeretet képmutatás nélküli legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz! 10 A testvéri szeretetben egymást odaadással szeretők; a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek! **11** A buzgóságban ne legyetek tétovázók; a Szellemben tüzesek legyetek; az Úrnak szolgáljatok! **12** A reménységben örvendezők; a szorongatásban tűrők; az imádkozásban kitartóak; **13** a szentek szükségére adakozók legyetek; a vendégszeretetet gyakoroljátok!

14 Áldjátok azokat, akik titeket üldöznek; áldjátok, és neátkozzátok!

15 Örüljetekegyütt azörvendezőkkel, és sírjátok együtta sírókkal!

16 Egymás iránt figyelmesek,

egymással törődők legyetek; ne túl magas dolgokon jártassátok eszete-
ket, hanem alkalmazkodjatok az
egyszerűekhez, nehogy bölcseknek
tűnjetek magatok előtt!

**17 Senkinek gonoszért gonosz-
szal ne fizessetek! A jóra legyen
gondotok minden ember előtt!**

18 Ha lehetséges, amennyire raj-
tatok áll, minden emberrel békes-
ségben éljetek!

19 Magatokért bosszút ne álljatok
szeretteim, hanem adjatok helyet
Isten haragjának; mert meg van ír-
va: *„Enyém a bosszúállás, majd én
megfizetek”* (5 Móz 32:35) – ezt
mondja az Úr. **20** Azért, *„ha éhezik a
te ellenséged, adj ennie; ha szomja-
zik, adj innia; mert ha ezt műveled,
eleven szemet gyűjtesz az ő fejére.”*
(Péld 25:21-22)

**21 Ne arasson győzelmet a go-
nosz feletted, hanem inkább jóval
győzd le a gonoszt!**

*Engedelmesség az államhatalomnak
(13:1-7)*

Róm 13. Minden lélek en-
gedelmeskedjen a fölötte álló te-
kintélyeknek; mert nincsen tekin-
tély, hanem csak Istentől: és
amely tekintélyek vannak, az Is-
tentől rendeltettek. **2** Azért, aki
ellenszegül a tekintélynek, az Isten
rendelésének szegül ellene; akik
pedig ellene szegülnek, önmaguknak
szereznek ítéletet. **3** Mert a feje-
delmek nem a jó, hanem a gonosz-
tettek elrettentésére vannak. Aka-
rod-e pedig, hogy ne félj a hatal-
masságtól? Cselekedd a jót, és di-
cséretet fogsz nyerni tőle! **4** Mert
Isten szolgája ő a te javadra. Ha pe-
dig gonoszságot követsz el, félj,
mert nem ok nélkül visel fegyvert:
mert Isten szolgája, aki igazságot
szolgáltat, hogy megbüntesse azo-
kat, aki gonoszul cselekszenek. **5**
Annak okáért szükséges engedel-
meskedni, nem csak a büntetés, ha-
nem a lelkiismeret miatt is. **6** Hi-
szen azért fizettek adót is; mivel-
hogy Istennek szolgálói ők, akik ép-
pen ebben a tisztükben fáradoznak.
7 Adjátok meg azért mindenkinek,
amivel tartoztok: akinek az adó-
val, az adót; akinek a vámmal, a

vámot; akinek a félelemmel, a félelmet; akinek a tisztelettel, a tiszteletet!

Éljünk szeretetben és tisztaságban (13:8-14)

8 Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki szereti a felebarátját, az a Törvényt teljesítette. **9** Mert ez: „Ne kövess el házasságtörést!”, „Ne ölj!”, „Ne lopj!”, „Ne tanúskodj hamisan!”, „Ne kívánd ...!” (2 Móz 20:13-17), és ha bármi más parancs van még, ebben az igében foglaltatik egybe: „**Szeressed embertársadat, mint önmagadat!**” (3 Móz 19:18) **10** A szeretet nem illeti gonosszal az embertársát. Annak okáért a Törvény teljesítése a szeretet.

11 S mindezt úgy tegyétek, mint akik felismerik a kijelölt időt, tudván, hogy ideje már az álomból felébrednünk; mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk. **12** Az éjszaka elmúlóban, a nappal pedig elközelgett; vessük le azért a sötétség cselekedeteit, és öltünk magunkra a világosság fegyvereit! **13** Amint nappal illik, ékesen járjunk, nem dorbézolásokban és részegeskedésekben, nem paráználkodásokban és kicsapongásokban, nem viszálykodásban és irigységben: **14** hanem **öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és ne tápláljátok a test kívánságait!**

Részletkérdések (étkezési szokások, ünnepnapok megtartása) miatt ne gyengítsük az egységet (14:1-12)

Róm 14. A hitben erőtlent fogadjátok be, nem ítélgetvén vélekedéseit! **2** Némely ember azt hiszi, hogy mindent megehet; a hitben erőtlen pedig zöldséget eszik. **3** Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik; és aki nem eszik, ne ítélje el azt, aki eszik. Mert az Isten befogadta őt. **4** Kicsoda vagy te, hogy elítéled a más szolgáját? Az ő saját ura előtt áll meg vagy bukik el. De meg fog állni, mert az Úr által képes rá, hogy megálljon.

5 Emez az egyik napot különbnek tartja a másiknál: amaz pedig min-

den napot egyformán (többre) tart. Ki-ki a saját szívének értelme felől legyen meggyőződve! **6** Aki ügyel a napra, az Úrért ügyel: és aki nem ügyel a napra, az Úrért nem ügyel. Aki eszik, az Úrért eszik, hiszen hálát ad az Istennek: és aki nem eszik, az Úrért nem eszik, és hálát ad az Istennek. **7** Mert közülünk senki sem önmagának él, és senki sem önmagának hal meg: **8** mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha pedig meghalunk, az Úrnak halunk meg. **Azért akár éljünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk.** **9** Mert azért halt meg és támadt fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon mind élőkön uralkodjon.

10 Te pedig miért ítélsz a testvéred fölött? Avagy te is miért veted meg a te testvéreidet? Hiszen **mindnyájan oda állunk majd a Krisztus ítélőszéke elé.** **11** Mert meg van írva: „Élek én – mondja az Úr –, mert nekem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent vallja meg.” (Ézs 45:23)

12 Azért hát mindegyikünk maga ad számot önmagáról az Istennek.

Ne botránkoztassuk meg az aggályosabbakat sem (14:13-15:7)

13 Annak okáért egymást többé ne ítéljessük: hanem inkább arra törekedjete, hogy a ti testvéreiteknek ne okozzatok megütközést vagy megbotránkozást! **14** Tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában: hanem bármi annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja. **15** Mert ha a te testvéred az étel miatt szomorodik meg, akkor te már nem szeretettől vezérelve jársz. Ne okozd vesztét annak a te ételeddel, akiért Krisztus meghalt! **16** Ne káromolják hát azt, ami nektek jó! **17** Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem a Szent Szellem által való igazságosság /megigazulás, békesség és öröm. **18** Mert aki ezekben szolgál a Krisztusnak, kedves Isten előtt, az emberek előtt pedig kipróbált. **19** Azért tehát törekedjünk a békességre és egymás építésére! **20** Ne rombold le az étel kedvéért az Isten munkáját. Minden

tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, aki megütközést keltve eszi. **21** Jó nem enni húst és nem inni bort, sem semmit nem tenni, amiben a te testvéred megütközik vagy megbotránkozik, vagy erőtlén. **22** Te, akinek hited van: tartsd meg magadban Isten előtt. Boldog, aki nem ítéli el magát abban, amit helyesel. **23** Aki pedig kételkedik, mikor eszik, ítélet alatt van, mert nem hitből eszik. **Ami pedig nincs hitből, bűn az.**

Róm 15. Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtlének erőtlenségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvében járjunk. **2** Mind-egyikünk az ő felebarátjának /embertársának kedvében járjon annak javára és épülésére. **3** Mert Krisztus sem a maga kedvét kereste, hanem amint meg van írva: „*A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak rám.*” (Zsolt 69:10)

4 Mert amik régen megíratlak, a mi tanulságunkra íratlak meg: hogy állhatatosság /kitartás és az Írások bátorítása által reménységünk legyen. **5** Az állhatatosságnak /kitartásnak és vigasztalásnak Istene pedig adja meg nektek, hogy Krisztus Jézus szerinti teljes egyetértésben legyetek egymással: **6** hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek az Istent, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyját! **7** Azért fogadjátok be egymást, miképpen Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére!

A Messiás egységet munkál a zsidó és nem zsidó hívők között (15:8-13)

8 Mondom pedig, hogy Jézus Krisztus a körülmetéltek szolgája lett az Isten igazságaért, hogy megerősítse az atyáknak adott ígéreteket; **9** a nemzetekből valók pedig irgalmasságaért dicsőítik Istent, amint meg van írva: „*Annak okáért megvallak Téged a nemzetek között, és dicséretet éneklek a te nevednek!*” (Zsolt 18:50); **10** majd ismét azt mondja: „*Örüljetez nemzetek az ő népével együtt!*” (5 Móz 32:43); **11** és újból: „*Dicsérjéte az Urat mind, ti nemzetek, és magasztaljátok őt mind, ti népek!*” (Zsolt 117:1) **12** Ésaías pedig ismét így szól: „*Gyökér*

sarjad Jisájból, aki föltámad, hogy uralkodjék a nemzeteken; őbenne reménykednek a nemzetek.” (Ézs 11:10)

13 A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket a hitben való teljes örömmel és békességgel, hogy bőségesen részesüljete a reménységből és a Szent Szellem erejéből!

Pál szolgálata a nemzetek között, és utazási tervei (15:14-33)

14 Magam is meg vagyok pedig győződve felőletek, testvéreim, hogy ti magatok is tele vagytok jósággal, beteljesedtetek mindenféle ismerettel, képesek lévén egymást is útba igazítani. **15** Bátrabban írtam pedig nektek testvéreim, részben mintegy újra emlékeztetve titeket az Isten kegyelme által, amit azért adott nekem, **16** hogy Jézus Krisztus szolgálja legyek a nemzetek között, munkálkodván az Isten evangéliumának papi szolgálatában, hogy a nemzetek áldozata szívesen fogadott és a Szent Szellem által megszentelt legyen. **17** Van azért mivel dicsekedjem a Jézus Krisztusban, az Istenre tartozó dolgokkal, **18** mert nem merek szólni semmiről, amit nem Krisztus vitt volna véghez általam a nemzetek engedelmissége érdekében, szóval és tettel, **19** jelek és csodák ereje által, az Isten Szellemének ereje által; úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig beteljesítettem a Krisztus evangéliumát. **20** Ekképpen pedig becsületbeli dolog számomra, hogy ne ott hirdessem az evangéliumot, ahova Krisztus híre-neve már eljutott, hogy ne mások által lerakott alapra építsek: **21** hanem amint meg van írva: „Akiknek nem hirdették Őt, azok meglátják; és akik nem hallották, megértik.” (Ézs 52:15)

22 Annak okáért sokszor meg is akadályoztattam abban, hogy elmenjek hozzátok. **23** Most pedig, mivelhogy nincs már munkaterület számomra ezeken a vidékeken, és mert már sok esztendő óta vágyódom hozzátok eljutni: **24** ha Hispániába utazok, elmegyek hozzátok. Mert remélem, hogy átutazóban megláthatlak benneteket, és ti elkísértek oda, miután veletek már valamennyire beteljesedtem.

25 Most pedig Jeruzsálembe megyek, hogy szolgáljak a szenteknek. 26 Mert tetszett Macedóniának és Akhájának, hogy a Jeruzsálembeli szentek között levő nincstelenekkel közösséget vállaljanak – 27 helyesnek is látták, de tartoznak is vele. Mert ha a nemzetek közül származók az ő szellemi javaikból részesültek, tartoznak nekik viszontszolgálni földi javaikkal. 28 Ha tehát ezt elvégeztem, és szolgálatuk gyümölcére a pecsétet ráütöttem, köztetek megyek át Hispániába. 29 Tudom pedig, hogy amikor hozzátok megyek, a Krisztus evangéliuma áldásának teljességével megyek.

30 Kérlek pedig benneteket testvéreim a mi Urunk Jézus Krisztusra és a Szellem szeretetére, hogy imáitokban velem együtt küzdjetek értem Isten előtt, 31 hogy szabaduljak meg azoktól, akik hitetlenek Júdeában, és hogy jeruzsálemi szolgálatom kedves legyen a szentek előtt; 32 hogy örömmel menjek hozzátok az Isten akaratából, és felfrissülhessek veletek együtt. 33 A békesség Istene pedig legyen mindnyájatokkal! Ámen.

Üdvözlések (16:1-16)

Róm 16. Ajánlom pedig nektek Fébét, a mi nénénket, aki a Kenkhréabeli gyülekezetnek szolgálója: 2 hogy fogadjátok őt az Úrban szentekhez illendően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, nekem magamnak is.

3 Köszöntsétek Priscillát és Akvilát, akik nekem munkatársaim Krisztus Jézusban, 4 akik az én életemért a saját fejüket kockáztatták; akiknek nemcsak én mondok köszönetet, hanem a nemzetek minden gyülekezete is. 5 És köszöntsétek azt a gyülekezetet, mely az ő házukban van!

Köszöntsétek az én szeretett Epenétoszomat, aki Akhája zsengéje a Krisztusban!

6 Köszöntsétek Máriát, ki sokat munkálkodott körülöttünk!

7 Köszöntsétek Andronikoszt és Juniát az én rokonaimat és az én fogolytársaimat, akik híresek az

apostolok között, akik már előtttem a Krisztusban voltak!

8 Köszöntsétek Ampliászt, ki nekem szerelmesem az Úrban!

9 Köszöntsétek Urbánuszt, a mi munkatársunkat a Krisztusban, és az én szeretett Sztakhüszomat!

10 Köszöntsétek Apellészt, aki a Krisztusban megpróbáltatott!

Köszöntsétek az Arisztobulosz háznépéből valókat!

11 Köszöntsétek Heródiót az én rokonomat!

Köszöntsétek a Nárcisszusz háznépéből azokat, akik az Úrban vannak!

12 Köszöntsétek Trüfainát és Trüfószát, kik fáradoznak az Úrban!

Köszöntsétek a szeretett Persziszt, ki sokat fáradozott az Úrban!

13 Köszöntsétek Rufuszt, aki kiválasztott az Úrban, és az ő anyját, aki az én anyám is!

14 Köszöntsétek Ászünkritoszt, Flegónt, Hermászt, Pátrobászt, Hermészt, és a testvéreket, kik velük vannak!

15 Köszöntsétek Filologoszt és Júliát, Néreuszt és az ő nénjét, és Olimpászt és minden szenteket, kik velük vannak!

16 Köszöntsétek egymást szent csókolással!

Köszöntenek titeket a Krisztus gyülekezetei!

Figyelmeztetés a hamis igehirdetők ellen (16:17-20)

17 Kérlek pedig titeket testvéreim, tartsátok szemeteket azokon, akik széthúzásokat és botránkozásokat okoznak a tanításokkal szemben, melyeket megtanultatok; és kerüljétek el őket, 18 mert az ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak; és nyájas beszéddel, meg hízelkedéssel félrevezetik a naivak szívét. 19 Mert a ti engedelmességetek híre mindenkihez eljutott. Örülök azért nektek; de **szeretném, hogy bölcsek legyetek a jóban, ártatlannak pedig a rosszban.** 20 A békeségnek Istene pedig összetöri a Sátánt a ti lábaitok alatt hamar. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek! Ámen.

További üdvözlések (16:21-24)

21 Köszöntenek titeket Timótheus, az én munkatársam, és Luciusz, Jászón, és Szoszipatrosz az én rokonaim.

22 Köszöntelek titeket az Úrban én, Terciusz, aki e levelet írtam.

23 Köszönt titeket Gájusz, aki nekem és az egész gyülekezetnek gazdája.

Köszönt titeket Erásztosz a városnak kincstartója, és Kvártusz testvér.

24 A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme mindnyájatokkal! Ámen.

Isten dicsérete (16:25-27)

25 Annak pedig, aki titeket megerősíthet az én evangéliumom és a Jézus Krisztus hirdetése által, annak a titoknak kijelentése folytán, mely örök időtől fogva el volt hallgatva,

26 most azonban láthatóvá vált az örök Isten parancsára a prófétai Írások által, a hitben való engedelmességre, és ismertté lett minden nemzet számára – **27** az egyedül bölcs Istennek, Jézus Krisztus által: Neki legyen dicsőség mindörökké! Ámen.